

Sărbătorirea a 13 ani de „ecumenism lucid” ai Patriarhului Daniel

„De ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Fiindcă nu puteți să dați ascultare cuvântului Meu. Voi sunteți din tatăl vostru diavolul și vreți să faceți poftele tatălui vostru. El, de la început, a fost ucigător de oameni și nu a stat într-adevăr, pentru că nu este adevăr întru el. Când grăiește minciuna, grăiește dintru ale sale, căci este mincinos și tatăl minciunii. Dar pe Mine, fiindcă spun adevărul, nu Mă credeți” (Ioan 8, 43-45).

Ne aflăm în plină epocă a Apocalipsei, adică epoca revelației, a dezvăluirii întinderii, adâncimii și groazei întunericului și a slujitorilor lui, care deși se ascund în umbră, își dezvaluie prin gândurile, cuvintele și faptele lor, zi de zi, an de an, veac de veac, angajamentul pe care l-au luat, de a sluji, prințului acestei lumi.

Treptat au ieșit la iveală, în toate locurile domniei lor, disprețul lor față de viața fapturilor lui Dumnezeu, în toată duplicitatea, ipocrizia, perfidia, cinismul, perversiunea și cruzimea lor, uneltind și manipulând în întreprinderile și laboratoarele lor de moarte, pentru a-și potoli setea lor nemăsurată și bolnăvicioasă de putere și bani. Acești slujitori ai prințului acestei lumi lucrau în slujba lui de multă vreme, anonimi sau mascați, la vedere pe scena întregii lumii sau ascunși în culise. Ei au fost, sunt și vor fi întotdeauna legiuni.

„Zic vouă: Că oricui are i se va da, iar de la cel ce nu are și ceea ce are i se va lua. Iar pe acei vrăjmași ai mei, care n-au voit să domnesc peste ei, aduceți-i aici și tăiați-i în fața mea” (Matei 19, 26, 27).

Anul 2020 a fost marcat încă de la începutul lui, de așa zisa (după OMS), pan epidemia cu coronavirusul (covid19), îngaduită de Atotputernicul Dumnezeu, care a schimbat pentru totdeauna fața întregii lumi. S-a instituit la nivel global o dictatură autocratică sanitaro-politică, o teroare unică ca amploare și gravitate, intens mediatizată, prin care, în numele apărării sănătății, s-au încălcat drepturi și libertăți ale oamenilor, s-au carantinat țări, s-au manipulat conștiințe, s-au terorizat milioane de oameni prin panică, teamă, spaimă și groaza de îmbolnăvire.

„Și Sfinții Părinți vorbesc de cele două frici: frica de Ziditor, ”începutul înțelepciunii”, care înnobilează pe om și frica de cele zidite, ”lașă și nebărbătească”, ce înjosește sufletul. ”Cel ce s-a făcut rob Domnului nu se va teme decât numai de Stăpânul său. Dar cel ce nu se teme încă de Acesta, se teme și de umbra sa” (Sf. Ioan Scărarul, Filocalia, IX, cuv. XX)

Este dovedit științific: carantina nu salvează vieți - carantina ucide. Domnia tiraniei sanitaro-politice, ai cărei corifei au comis crime împotriva umanității la scară masivă, trebuie să se încheie, imediat și pentru totdeauna, cu restabilirea completă a drepturilor și privilegiilor fiecărui cetățean de a alege ce nivel de risc va accepta, respectând legea într-o societate democratică funcțională, fără restricții și obligativități anticonstituționale, cu reguli draconice, cu impunerea universală a unor (false) soluții, cum ar fi masca purtată peste tot și mai ales în sfintele biserici (nu doar acolo unde este cazul) și pe găsirea de țapi ispășitori pentru previzibilul eșec: oamenii religioși, conservatorii, recalcitranții, conspiraționiștii.

„Această epidemie nu este una de virus, ci este o epidemie de teamă imensă și stres [...] Ceea ce au spus toți legiștii este că nu există cineva care să fi murit din cauza coronavirusului. Și voi repeta asta: nimeni nu a murit din cauza coronavirusului” (Dr. Stoian Alexov, președintele Asociației Bulgare de Anatomopatologie).

Sunt absolut convinsă că măștile, unul din instrumentele anti-covid19, alături de termometrizare și distanțarea socială, sunt folosite ca să inducă frică, panică și teroare și să cultive supunerea, îngenuncherea, predarea voii proprii în mâinile cezarului, și nu în mâna lui Hristos.

Însă, la un nivel de bază, profund, acoperămintele faciale (cum au fost mai nou denumite în SUA,) ne răpesc umanitatea, și-L ascund vederii pe Dumnezeu, oriunde, dar mai ales în momentul participării la Sfânta Liturghie. Slugile atee ale cezarului au dovedit o dată în plus în toată această mascaradă, că guvernează împotriva creștinilor din această țară, împotriva noastră ca popor ortodox declarant (!), împotriva Bisericii.

În această toamnă târzie, mai precis în ziua de 30 septembrie 2020, Patriarhul Daniel, Întâistătătorul BOR, a aniversat 13 ani de la întronizarea sa, ales fiind de către Colegiul Electoral Bisericesc, în demnitatea de Arhiepiscop al Bucureștilor,

Mitropolit al Munteniei și Dobrogei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, în ziua de 12 septembrie 2007.

Patriarhul Daniel s-a născut la data de 22 iulie 1951, din părinții Alexe și Stela Ciobotea, în satul Dobrești, comuna Bara, județul Timiș.

A primit la botez numele de Dan-Ilie. Școala primară a urmat-o în satul natal (1958-1962), Dobrești, iar gimnaziul în localitatea Lăpușnic (1962-1966), județul Timiș. În anul 1966 începe cursurile liceale în orașul Buziaș, pe care le continuă în municipiul Lugoj, la Liceul „Coriolan Brediceanu” (1967-1970).

După absolvirea examenului de bacalaureat se înscrie ca student la Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1970-1974), unde obține Diploma de licență în Teologie (în disciplina Noul Testament). În perioada anilor 1974-1976 frecventează cursurile de doctorat la Institutul Teologic Universitar din București, Secția Sistematică, sub îndrumarea Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae. Își continuă studiile în străinătate, astfel:

1976-1978 - studiază la Facultatea de Teologie Protestantă a Universității de Științe Umane din Strasbourg (Franța);

1978-1980 - studiază la Facultatea de Teologie Catolică a Universității „Albert Ludwig” din Freiburg im Breisgau (Germania);

15 iunie 1979 - susține teza de doctorat la Universitatea din Strasbourg, intitulată: *Réflexion et vie chrétiennes aujourd’hui. Essai sur le rapport entre la théologie et la spiritualité* (424 p).

31 octombrie 1980 - o versiune extinsă a acestei teze, pregătită sub îndrumarea mentorului său, pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, este susținută la Institutul Teologic Universitar Ortodox din București, cu titlul: *Teologie și spiritualitate creștină. Raportul dintre ele și situația actuală*;

1980-1988 - lector la Institutul Ecumenic(ecumenist n.m.) de la Bossey, Elveția;

Pe 6 august 1987, la mănăstirea Sihăstria, din județul Neamț, Dan Ilie Ciobotea devenea călugăr în urma tunderii în monahism oficiată de starețul Victorin Oanele, primind numele de Daniel, nașul său de călugărie fiind părintele Ilie Cleopa, duhovnicul mănăstirii Sihăstria.

La Sihăstria, Daniel a parcurs extrem de rapid trei trepte ale vieții monahale (monah-ierodiacon-ieromonah), în zece zile.

La numai o săptămână după ce a fost tuns în monahism, pe 14 august 1987, Daniel a fost hirotonit ierodiacon (călugăr cu funcția de diacon), iar după zece zile de la intrarea în viața monahală, pe 15 august 1987, Daniel este numit ieromonah (călugăr care a primit slujirea preoțească pentru mănăstire).

În ziua de 14 august 1987, monahul Daniel a devenit ierodiaconul Daniel, iar în 15 august, de hramul Mănăstirii Putna, Patriarhul BOR, Teoctist, l-a hirotonit ieromonah. Ascensiunea sa spectaculoasă a continuat un an mai târziu, în 1988, Daniel fiind hirotesit protosinghel, adică preot călugăr (practic adjunctul arhimandritului în structurile monahale). Tot în 1988 Protosinghelul Daniel a fost numit consilier patriarhal, director al Sectorului „Teologie Contemporană și Dialog Ecumenic” al Patriarhiei.

În același an, a devenit conferențiar la Catedra de Misiune Creștină a Institutului Teologic Universitar Ortodox din București. Caracteristicile ambelor funcții tind să confirme speculațiile potrivit cărora Daniel devenise, de fapt, responsabilul cu Sectorul Relații Externe al Bisericii Ortodoxe Române, având cale liberă pentru a deveni un asiduu propagandist al panereziei ecumeniste.

Cei doi ani petrecuți în viața monahală la mănăstirea Sihăstria, au fost importanți deoarece au pus bazele intrării și apoi afirmării lui Daniel Ciobotea în structurile de conducere ale Bisericii Ortodoxe Române.

Este ales Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, cu titlul de Lugojanul și este hirotonit arhieru la 4 martie 1990.

La 7 iunie 1990, Daniel Ciobotea a fost ales Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, iar peste câteva zile, la 1 iulie, a fost înscăunat.

Data de 2 septembrie 2007 este data la care Daniel Ciobotea devine Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, după moartea, la 92 de ani, a predecesorului său, patriarhul Teoctist.

Din anul 1992, cel care va deveni Patriarul BOR, este numit Profesor de Teologie la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din cadrul Universității Al. I. Cuza din Iași. Participă, în continuare, la o serie de întruniri

ecumenice(ecumeniste) peste hotare: de pildă, a condus delegația Bisericii Ortodoxe Române la a VII-a Adunare generală a Consiliului Ecumenic al Bisericilor de la Canberra (1992); Membru al Comitetului Executiv și Central al CMB (Geneva, 1991-1998); Membru al Prezidiului și Comitetului Central al Conferinței Bisericilor Europene (din 1990); Vicepreședinte al celei de-a II-a Adunări Generale a Conferinței Bisericilor Europene (Graz, 1997).

De asemenea deține titlul de Doctor Honoris Causa al mai multor institute academice din țară și străinătate: Universitatea Catolică Sacred Heart, Fairfield Connecticut - S.U.A. (2003); Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași (2006); Universitatea Babeș-Bolyai (UBB) Cluj.

Din anul 2007, Patriarhul Daniel devine profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității din București.

Întrucât difuzarea mărturiei de credință ortodoxe era una din prioritățile misionare ale Patriarhului Daniel, anunțate încă de la înscăunarea sa, în anul 2008 a fost creat Centrul de Presă „Basilica” al Patriarhiei Române, cuprinzând postul de radio Trinitas, postul de televiziune Trinitas TV, Ziarul Lumina, primul cotidian cu profil creștin din România, întemeiat în 2005 (câteșitrei transferate la București), agenția de știri „Basilica” a Patriarhiei Române (creată în anul 2008) și Biroul de Presă al Patriarhiei. De asemenea, a fost creată editura Basilica (2008).

Toate acestea au devenit instrumente de propagandă ale ecumenismului lucid, de otrăvire a conștiintelor creștinilor ortodocși , de continuă manipulare și reeducare.

Patriarhul Daniel s-a îngrijit de restaurarea și înfrumusețarea Catedralei Patriarhale, a paraclisului și a Reședinței patriarhale. A pus piatra de temelie pentru viitoarea Catedrală Patriarhală, Catedrala Mântuirii Neamului, (al cărei edificiu se află în prezent în construcție), cu hramurile Sf. Andrei și Înălțarea Domnului .

Iată o succintă bibliografie a celui care se află de 13 ani la cârma BOR, „cârmaci” ecumenist de seamă, crescut și promovat rapid în structurile organismului masonico-globalist, reprezentat de CMB.

În acești 13 ani de domnie ecumenistă, Patriarhul Daniel și-a construit un sinod

din oameni devotați, de încredere, șantajabili mulți dintre ei, care la rândul lor au promovat ierarhi, un puternic aparat ecleziastic, și de propagandă, o structura de nezdruncinat care gândește, plănuiește și execută disciplinat, temeinic, totul la unison.

La unison, membrii delegației BOR, în frunte cu patriarhul Daniel au semnat documentele eretice ale sinodului din Creta, 2016, la unison au aplicat hotărârile acestui mincinos sinod.

Acest lucru a declanșat o serie de tulburări, dezbinări la nivelul întregului BOR, dar și întreruperi canonice ale pomenirii ierarhilor semnatori ai ereziilor cretane, din partea unor reprezentanți ai clerului laic și monahal, în jurul cărora s-a încheiat o puternică mișcare antiecumenistă în care a fost antrenată și o parte a pleromei ortodoxe, îngrădită de erezia propovăduită cu capul descoperit a ierarhilor semnatori ai documentelor sinodului tâlhăresc din Creta 2016.

La unison veghetorii ordinei și disciplinei, supuși servili ai Patriarhului Daniel, încălcând cu bună știință Sfintele Canoane au caterisit Preoții lui Hristos, care au încetat pomenirea, conform canonului 15I-II Constantinopol, în dispreț față de acestea, față de învățătura Sfinților Părinți și Sfânta Tradiție a Bisericii.

Cei 13 ani de patriarhat a celui aflat în fruntea BOR, sunt dominați de tsunami-ul ereziei ecumeniste, impusă în toate facultățile de teologie, și în viața BOR, de către slujbașii săi vremelnici cu simbrie, care prigonesc și reduc la tăcere pe oricine încearcă să condamne hidra ecumenistă.

„Prin conștiința martirică și mărturisitoare care caracterizează viața Sfinților Apostoli și a Sfinților Părinți trebuie să ne întărim în aceste zile în fața furtunii ereziei ecumenismului și a nepocăinței papismului, care în mod demonic impune să i se închine toți, așa cum din păcate, de multe ori în trecut și foarte pe față astăzi, fac mulți dintre ierarhii și arhipăstorii noștri, care încearcă să ne înspăimânte, să ne calomnieze, să ne prigonească, să ne reducă la tăcere,, ne avertizează, Părintele Prof.Th.Zissis.[1]

Acum, când avem de-a face cu erezia ecumenistă, erezie despre care încă oamenii nu conștientizează că este erezie, trebuie ca toți cei cu sfântă neliniște pentru dreapta credință să îi păzească pe oameni să nu se molipsească de erezie, iar pentru suferințele, pentru crucea pe care o purtăm în viața noastră, să îi mulțumim lui Dumnezeu, căci așa El ne ferește de a iubi lumea aceasta.

Noi, toti creștinii ortodocși care ne-am îngrădit de erezia ecumenistă, în ascultare sub epitrahilul Cucernicilor Părinți nepomenitori, ne-am asumat Crucea, prin care ne răscumpără Domnul.

„Prin Cruce înțelegem însăși creștinătatea, religia și Biserica creștină în întregimea ei. Prin Cruce înțelegem Jertfa Mântuitorului adusă pe Golgota, pentru mântuirea și împăcarea neamului românesc. Prin Cruce înțelegem „arma păcii”, floarea mântuirii, lemnul Domnului, „ușa Tainelor” prin care se deschid și se revarsă în sufletele noastre izvoarele harului. Prin Cruce înțelegem suferința ispășitoare, sfințitoare și mântuitoare.

Prin Cruce înțelegem steagul de luptă, altarul de jertfă și semnul de biruință al creștinilor„.[2]

În lupta noastră împotriva flagelului ecumenist, s-a detașat dintre noi, după sinaxa antiecumenistă de la Botoșani - 2017, o grupare acrivistă, schismatică, care a dovedit prin pseudo sinaxele de la Roman, Mestecăniș și Satu-Mare, cugetări străine Ortodoxiei, erezii cu care au manipulat și înșelat credincioșii naivi, creduli și slabi în credință, creând o stare de tulburare, neliniște și neîncredere.

Aceștia au ascultat de mentorii lor și nu de glasul conștiinței lor, și iată-i acum pe toți, stăpâniți de un duh necurat, de un acrivism irațional, marcat de orgolii, mândrie și trufie, început și dirijat din umbră de manipulatorii experți ai tehnicilor oculte, care au dorit fărâmițarea mișcării antiecumeniste din cadrul BOR și distrugerea ei.

Ca atare, cu amărăciune și dezamăgire, ne delimităm categoric de aceasta grupare schismatică, de conducătorii și membrii ei, care nu reprezintă mișcarea antiecumenistă, dar care a servit din plin intereselor ascunse ale Înălților Ierarhi ecumeniști din BOR, între noi și ei fiind acum, o prăpastie de netrecut.

Le dorim luminarea minții și Duh de întărire pentru a reveni în sânul BOR, din care ei înșiși s-au auto-exclus.

Sfinții Bisericii ne confirmă că Biserica trebuie să poarte un război spiritual împotriva Răului, concretizat în vremurile actuale nu de satanicul comunism, ci de eresul ecumenist propagat cu asiduitate prin instituțiile sale, de către CMB și chiar, prin Patriarhia Ecumenică a Constantinopolului.

„Ecumenismul are duh de răutate și este condus de duhuri necurate”, spunea fericitul Bătrân (Gheron) Efrem Katunakiotul.

Pseudo-patriarhul Bartolomeu al Constantinopolului, și-a făcut vizibile intențiile de a conduce și supune întreaga Biserică Ortodoxă, ca un bun propriu, iar pe Întâistătătorii Patriarhiilor autocefale, să îi considere drept vasalii săi, comportându-se nu ca primus inter pares (primul între egali, în sensul unei întâietăți de onoare, și nu de putere), ci ca primus sine paribus (primul fără egali), ca un adevărat papa oriental, încă înainte de minciuno-sinodul din Creta, 2016.

Dacă întâi-stătătorii prezenți la sinodul tâlhăresc din Creta nu l-ar fi încurajat acolo, să se comporte ca un papă oriental, acesta nu ar fi îndrăznit să acorde anti-sinodal și anticanonic, Tomosul autocefaliei unor schismatici ucraineni caterisiți, în ianuarie 2019, neluând în seamă niciun avertisment, nici măcar opoziția Bisericii Ruse, care a încetat pomenirea sa în diptice. Este binecunoscut faptul că această acțiune s-a realizat cu subvenții materiale și sub atenta supraveghere a SUA, prin emisarul lor, directorul CIA, Mike Pompeo, Secretar de Stat al SUA.

Semnalăm că minciuno-patriarhul Bartolomeu împreună cu pseudoierarhia rusă (Mitropolitul Ambrozie de Bogorodsk) și română (ÎPS Iosif) toți cu mască, au participat în rugăciune comună cu ereticii și păgânii, sub conducerea ereticului papă Francisc, în 20 octombrie, la o slujbă ecumenistă cu reprezentanți ai clerului papistaș și protestant la Bazilica Catolică Santa Maria în Trastevere, din Roma, în cadrul întâlnirii de rugăciune pentru pace în Duhul de la Assisi[3].

Deci BOR, cu acordul patriarhului Daniel, și-a asumat „Apelul” și inițiativa Papei privind Noua Ordine Mondială, prin participarea ÎPS Iosif, la o reuniune din care a lipsit Duhul Sfânt, dar au fost prezenți vrăjmașii Ortodoxiei și viclenii amăgitori, prieteni ai „bisericii” papalității sau protestante”.

„A venit vremea, în sfârșit, să se trezească cei care, amăgiți de atitudini eclesiologice episcopocentrice și papocentrice, exită să vorbească și să ia la rost pozițiile distructive ale reprezentanților ereziei postpatristice ecumeniste a vremurilor noastre, care mai rău ca orice, preamăresc și laudă pe cei care târăsc Biserica în mod slugarnic și înjositor în curțile arhiereticului papă și ale altor mulți eretici, pe care îi cinstesc cu mitre, cârje episcopale și vase de cult, recunoscând astfel de fapt preoția lor și valabilitatea tainelor lor”, consemnează Parintele Th.Zissis[4].

Compromisurile care vizează Tradiția și hotarele dreptei credințe, învățăturile Sfinților Părinți și ai Sfințelor Sinoade Ecumenice, duc se știe la primejdii de moarte, către apostazie și schismă. Marele teolog ortodox, Dimitrios Tselenghidis spune:

„Ca dogmatist al Bisericii Ortodoxe, am adâncă convingere că ecumenismul este cea mai mare erezie eclesiologică, dar și cea mai riscantă poli-erezie care a apărut vreodată în istoria Bisericii. Și aceasta deoarece ecumenismul, datorită caracterului său sincretist, recomandă cea mai insidioasă contestație a credinței Bisericii, dar și cea mai gravă falsificare a ei. Tocește într-un grad inacceptabil conștiința dogmatică a pliiomei Bisericii și generează confuzie în jurul identității credinței noastre. În mod viclean golește integritatea credinței mântuitoare a Bisericii - lucru care are consecințe soteriologice grave - cu considerația că toate credințele religioase sunt soteriologic valabile, atunci când susține că toate credințele eterodoxe și ale celorlalte religii sunt căi care conduc la aceeași mântuire.”

Această erezie consideră pe toți ereticii și schismaticii deopotrivă cu Biserica, sau ca făcând parte din Biserică. Nu poate exista Biserică acolo unde este erezie, de aceea nici un schismatic-eretic nu este în Biserică, ci în afara ei. Niciuna din aceste învățături nu stau în picioare la o simplă analiză teologică.

De la bunul lui început și până în ziua de astăzi, așa-numitul „Consiliu Mondial al Bisericilor” (CMB), ca vehicul (purtător) al ecumenismului protestant, este, într-un adevărat sens eclesiologic, un „Consiliu Mondial al ereziilor și schismelor.” (Din concluziile conferinței teologice inter-ortodoxe „Ecumenismul: Origini. Așteptări. Demistificare” - 2004)

În cadrul CMB, Înalții Ierarhi BOR, în același duh și cuget ecumenist, la unison cu patriarhul Daniel, au intrat în tot felul de parteneriate cu denominațiunile creștine, numite acum legal „biserici”(cu avizul dat de sinodul tâlhăresc din Creta 2016, regizat cu diplomație fariseică de Pseudo-Patriarhul Bartolomeu), cu instituții guvernamentale, de întrajutorarea oamenilor, cu caracter social-umanitar, un ecumenism mascat, care alterează profund perspectiva creștină și mutilează duhovnicește pe tot ortodoxul de bună-credință, care se molipsește treptat de acest pseudo-creștinism. Toate scandalurile declanșate de apostazia unor mitropoliți ai BOR, au fost tratate de patriarhul Daniel și întregul cler, cu indiferență, trecute sub o tăcere asurzitoare, vinovată.

Sunt de notorietate participarea mitropolitului Moldovei și Bucovinei Teofan, numit „ Prinț al Bisericii”, de către rabinul șef, la sărbătoarea de reînnoire a Sinagogii din Iași, în 2018, unde a dansat cu evreii un dans ritualic în sinagogă, și a patriarhului însuși, care a binecuvântat în comun cu ereticii greco-catolici Monumentul Unirii de la Alba-Iulia, tot în 2018.

Pe 8 septembrie 2019, cu ocazia sărbătoririi Nașterii Maicii Domnului, episcopul Sofronie al Episcopiei Ortodoxe Române de Oradea, Mitropolia Transilvaniei, a participat la slujba cu greco-catolicii, cu prilejul celei de-a 25-a aniversari a întronizării episcopului local greco-catolic Virgil Bercea, și a fost pomenit ca „ierarhul nostru”.

Site-ul grecesc *Katanixi* a relatat pe data de 19 septembrie despre cele întâmplate atunci.

Amintim cu adâncă dezamăgire, înșelarea propovăduită de ierarhii și preoții BOR, când vorbim de pelerinajele fraților Alois și Roger Taizé, conducători ai comunității de tineri creștini Taizé din Franța, începând din 1990, până în prezent, primiți cu căldură atât de Patriarhul Daniel cât și de predecesorul său Patriarhul Teoctist, care au atras în această capcană, personalități de seamă și renumiți profesori de teologie din cadrul BOR.

Comunitatea a fost vizitată în 2017 și felicitată cordial pentru realizările sale ecumeniste, de către Pseudo-patriarhul Bartolomeu, care a numit-o “Biserică a Reconcilierii”.

„Credința păstrează nerobit cugetul și îi face vitează inima. Dimpotrivă, o credință înlănțuită de înșelăciune îngenunchează și patria la picioarele celui care a înșelat-o. Unirea o iubim, supunerea o urâm, pentru că ea va însemna dispariția Ortodoxiei. Între adevăr și minciună nu există cale de mijloc (ceva intermediar), nu încap compromisiul. Oricând s-au făcut astfel de pași, cel care a câștigat a fost vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului. Frații mei, este o chestiune de viață și de mântuire în această lume și în eternitate, păzirea dogmei Ortodoxiei!”[5]

Patriarhul Daniel și sinodul BOR, s-au îndatorat papistașilor și altor culte religioase din Apus, folosind locurile lor de rugăciune sau chiar negociind cumpărarea lor, pentru ortodocșii cu locuri de muncă pe acele meleaguri.

Au uitat se pare că papistașii, protestanții și cei asemenea lor, au ajuns tâlhari și

nu creștini, Papa, fiind de veacuri organ "convins" al satanei, conform Sfântului Grigorie Palama. Își fac iluzii toți păstorii și arhipăstorii care cred că ei reprezintă Biserica lui Hristos atunci când nu reprezintă și adevărurile credinței. Biserica există acolo unde există Adevărul. Când nu există Adevăr, acolo nu e reprezentată Biserica.

Patriarhul Daniel a vândut acestora pe Sfinții Ortodoxiei, încredințându-le Sfintele lor Moaște, dăruindu-le ca din propria sa avere, Sfinte Icoane și alte comori ortodoxe.

Ereziile de confesiune protestantă prezente în CMB, sunt condamnate de către sinoadele ecumenice care au dat anatemei monofizismul, iconoclasmul, considerarea Fecioarei Maria, ca născătoare de om, nu Născătoare de Dumnezeu, blasfemiile la adresa Sfintei Cruci, a Sfintelor Moaște, iar papismul este condamnat de către sinodul al II-lea ecumenic, care a dat anatemei ereziile pnevmatomahe (care nega dumnezeirea Sfântului Duh, afirmând că este o creatură a Fiului), de către sinoadele ecumenice ale Sf. Fotie și Sf. Grigorie Palama, care au condamnat Filioque și doctrina despre energiile create. Ideile referitoare la existența Bisericii în afara Bisericii Ortodoxe sunt contrare articolului din Simbolul Credinței, proclamat de către Sinodul al II-lea ecumenic, care a statornicit că există o singură Biserică și aceea este Biserica Ortodoxă.

Colaborarea cu ereticii în orice domeniu este interzisă de Sfintele Canoane și de cugetarea Sfinților Părinți (canoanele 10, 45 apostolic, 32, 33, 37 Laodiceea). Recunoașterea unor taine ereticilor este interzisă de sfintele canoane sub pedeapsa caterisirii preotului și afurisirii mirenilor (canoanele 45, 46, 64, 68 apostolice).

„Iar de întrebările nebunești și de înșirări de neamuri și de certuri și de sfădirile pentru lege, ferește-te, căci sunt nefolositoare și deșarte. De omul eretic, după întâia și a doua mustrare, depărtează-te, știind că unul ca acesta s-a abătut și a căzut în păcat, fiind singur de sine osândit.” (Tit 3;9-11).

Am cerut în nume personal și prin documentele elaborate la sinaxa antiecumenistă de la Botoșani 2019, Patriarhului Daniel și sinodului BOR, ieșirea de urgență din CMB, aducător de moarte duhovnicească și întreruperea oricăror legături cu instituțiile care propovăduiesc ecumenismul lucid.

Nădăjduiam că părerea noastră, ca mădulare vii ale trupului Bisericii, ignorată și

disprețuită cu indiferență până acum, să găsească ascultare, dar până în acest moment nu am primit nici un răspuns.

Arh. Ioil Konstantaros sublinia, *„că nu datorăm ascultare și nu ne vom încredința oamenilor (adică acelora, care din păstori au ajuns ereziarhi rătăciți, sfâșiind „cămașa cea necusută a lui Hristos”), care și-au pierdut „buna mărturie din afară” și au falsificat dreptarul credinței și al moralei. Firește că refuzăm ascultarea și îndrumarea noastră de către oameni care cu timp și fără timp propovăduiesc blestematul ecumenism și cancerigenul sincretism religios, cu toate celelalte rătăcirii satanice care decurg de aici.”*

Se pare că Patriarhul Daniel și ierarhii din subordinea sa, au uitat că autoritatea Bisericii este iubire, care nu-și oprimează, nu-și terorizează credincioșii, nu-i înșală, ci îi îndrumă, îi păzește și îi ocrotește, întrucât în mod liber, ei sunt supușii lui Hristos, care constituie Trupul tainic și mădularele Bisericii Lui.

Cât de împovărătoare pentru toți creștinii ortodocși români, este abjurarea impusă de Patriarhul BOR, la începutul fiecărui an, prin participarea la săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor (18-25 ianuarie) - când au pătruns în sfintele Biserici Ortodoxe, papistași, uniați, luterani, calvini, evanghelici și cuvântul lor eretic de învățătură. *„Noi surpăm iscodirile minții, și toată trufia care se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și tot gândul îl robim, spre ascultarea lui Hristos”* le scrie dumnezeescul Pavel, corintenilor (II Cor. 10:4-5).

Suntem convinși că CMB, Conferința Bisericilor Europene au pregătit de zeci de ani, religia antihristică de tip new age, care ca și Noua Ordine Mondială, propovăduiesc iubirea și dreptatea politic corectă, deci nu trebuie să supărăm pe cei care se închină la idoli sau pe musulmani sau pe mozaici sau pe eretici, căci și ei urmăresc dreptatea și propovăduiesc iubirea.

Vom ajunge rușinea întregii lumi, dacă vom lăsa să fie întinată Neprihănită, Sfânta și Iubita Ortodoxie!

Conducătorul ereziei ereziilor, ereticul Francisc, a venit să propovăduiască, în 2019, într-o vizită de stat, ecumenismul mincinos papisto-protestant, făcând prozelitism pentru creștinismul său mincinos și pentru „biserica” sa mincinoasă, numită așa de sinodul mincinos din Creta, sub conducerea minciuno-patriarhului Bartolomeu.

Primit ca un prieten și onorat ca un frate, de Patriarhul Daniel și slujbașii săi sinodali, având avizul tacit al miilor de preoți și arhieriei care au tăcut la unison, acceptând rușinos compromisul, a întregii mass media, un singur glas s-a făcut auzit, cel al Preoților lui Hristos care luptă neobosiți împotriva ecumenismului lucid, acceptând jefelnic și smerit, totul felul de adversități, dureri, insulte și umilințe. Ne referim la Cinstitul Părinte Claudiu Buză, Ieromonahul Grigorie, Părintele Ioan Ungureanu, Părintele Vasile Ioviță, Părintele Cosmin-Florin, monahi și frați întru Hristos, care împreună cu domnul Mihai Silviu Chirilă, teologul integru și neobosit al mișcării antiecumeniste, s-au ridicat curajoși, puternici, neclintiți în credință, umbriți de harul și mângâierea Duhului Sfânt, împotriva acestei samavolnicii. Permanent de strajă, permanent în stare de trezvie, exemplu de vitejie în înfruntarea ispitelor, sancționând neconținut toate abaterile patriarhului și arhieriei de la dreapta credință ortodoxă, mărturisind neconținut Adevărul Hristos, și propovăduind, după exemplul Marelui Arhiepiscop și al Sfinților Părinți, cu dragoste și durere nesfârșită, mila pentru clerul BOR neputincios și șovăielnic, urmat de turmele lor de credincioși somnolenți, naivi și înșelați.

În fața creștinilor prezenți, ereticul Francisc a condus beatificarea celor șapte episcopi uniți care au refuzat să treacă la Ortodoxie. Există umilință mai mare decât aceasta, Înalți Preoți ai lui Hristos din BOR?

„Fără voia sa și prin substanța duhovnicească a vizitei pe care o face în România, Papa Francisc îi arată pe ierarhii BOR în toată goliciunea neputinței lor: superficiali în a căuta rănilor sufletești ale poporului și incapabili să le vindece, lipsiți de voința de a consacra canonic jertfa Sfinților care s-au împotrivit dictaturii comuniste (demers prin care și-ar asuma definitiv, cu smerenie și curaj, perioada comunistă din istoria recentă a BOR), episcopi fără libertate duhovnicească față de politrucii care controlează abuziv destinele țării, păstori rătăciți și tot mai înstrăinați de dragostea clerului și poporului creștin ortodox.”[6]

În acești 13 ani de domnie dictatorială, nici măcar unul din miile de Sfinți Martiri, Mucenici, Mărturisitori din Închisorile comuniste nu a fost canonizat de către Patriarhul Daniel și sinodul BOR.

Sfinții Închisorilor comuniste sunt vii atât în cer, în ceata Sfinților lui Dumnezeu, cât și în sufletul și evlavia poporului român. Toate condițiile canonice care să

permiță canonizarea lor sunt întrunite. Acești mărturisitori au primit în Hristos chinurile închisorilor comuniste și au murit mărturisindu-L pe Hristos. La Aiud, la Mânăstirea Petru-Vodă, ctitorie a Cuviosului Părinte Justin Pârvu, Marele Duhovnic al românilor, există sfinte moaște plăcut mirositoare și făcătoare de minuni, de la care mulți creștini primesc binecuvântare, vindecare și sprijin duhovnicesc.

Înălțătoare sunt cuvintele rostite de către unul din Sfinții din Închisorile comuniste (întemnițat timp de 23 ani la Jilava, Pitești, Târgu Ocna, Galați, Caransebeș, Văcărești, Gherla, Aiud), considerat a fi „un avvă al temnițelor comuniste ”, sfânt printre oameni și un om adevărat pentru Dumnezeu.

„Frica de Dumnezeu este paza libertății, iar frica de lume este ușa robiei.

Frica de lume supune lumii- iar lumea îl degradează pe om -pe când frica de Dumnezeu supune lui Dumnezeu - iar Dumnezeu îl eliberează, îl desăvârșește și-l face pe om stăpân în lume.

Cu frică și cu cutremur să stăm neconținut în fața lui Dumnezeu și vom fi fericiți pe pământ și-n veci, fericiți în noi înșine și în relațiile dintre noi, căci conștiința fiind de nimicnicia noastră, ne trezim în Hristos, îndrăznim în Hristos, biruim în Hristos.”[7]

Îl avem pe Sfântul Ilie Lăcătușu, Preot Mărturisitor cu moaște întregi, neputrezite, făcător de multe minuni, pe Sfântul Închisorilor, Valeriu Gafencu, Mucenic ucis de prigoana comunistă, apărător și Mărturisitor al Ortodoxiei, pe multiubitul Cuvios Părinte Justin Pârvu, care ca și mulți, mulți alții, și-au dovedit sfințenia lor în fața Atotputernicului Dumnezeu, fapt absolut indiferent Patriarhului Daniel și arhierilor din sinodul BOR, format din ierarhi care fac dovada, prin acțiunile lor din ultimii ani, că nu slujesc Adevărului Hristos, ci dimpotrivă, intereselor străine de credința ortodoxă.

Cu toate că am solicitat Patriarhului Daniel și sinodului BOR, cererea de convocare a unui sinod pan-ortodox, în care să se condamne ecumenismul ca panerezie aducătoare de moarte duhovnicească, să se anuleze pseudo-sinodul din Creta ca eretic, să fie retrasă autocefalia structurii schismatice din Ucraina, nu s-a primit nici un răspuns.

Artizanii întunericului sunt aceiași, și încearcă astăzi prin orice mijloace, să

reinstaureze această agresiune anticreștină, pregătind sânguincios terenul pentru noua religie mondială, a Noii Ordini Mondiale.

Preotul lui Hristos, ca și arhiereul sau Patriarhul, ar trebui să fie un propovăduitor al vieții hristice, al mântuirii și Învierii, nu un martor mascat și speriat al covidului care a îngenuncheat întreaga lume, care slujește lui Hristos împreună cu creștinii mascați și distanțați, care nu au voie să sărute icoanele și de la distanță se pot înclina în fața raclelor cu sfinte Moaște, ascunse sub ecrane din plexiglas.

Dacă creștinul nu-și mai găsește alinare la Biserică, în brațele binecuvântate și curajoase ale preotului fără frică de moarte, atunci unde să-și mai salveze sufletul pe calea mântuirii?

Patriarhul Daniel și sinodul BOR ar trebui să dea nu numai reguli și restricții în vreme de așa zisă pandemie, dar și să ofere exemplul evanghelic al curajului în fața bolii sau morții și dragostea față de oameni a Mântuitorului.

Este o crimă ca mirenii să fie alungați de la potirul Împărtășaniei dragostei hristice, de teama pandemiei cu un virus sau al repercusiunii din partea slugilor leviatanului.

Dăm cezarului ce este al cezarului, dar nu și conștiința și duhul Ortodoxiei, de teama puterii trecătoare, care ne diluează și ne falsifică Credința. Frica nu o întâlnim în Ortodoxie și în Sfânta Tradiție, ci doar curajul, credința și dragostea nebună în Adevăr.

Cine poate face pasul de la dragostea aproapelui la distanțarea socială, de la vederea chipului Lui Hristos la o mască blasfemiatoare, de la epitrahil la combinezonul sanitar? Unde a dispărut curajul mântuitor al Preoților români din războaiele pentru apărarea țării cotoșite de dușmani și din închisorile bolșevice ale statului comunist, unde mii de slujitori ai altarului au fost uciși?

Cuvintele Mărturisitorului Ioan Ianolide, scrise cu lacrimi și sânge, sunt un îndemn la adâncă meditație pentru toți creștinii ortodocși, care nădăjduiesc spre limanul nemincinos - Hristos, care a făgăduit că va fi cu noi până la sfârșitul veacurilor.

„Prețuiți libertatea, nu vă vindeți sufletele, întoarceți-vă la Hristos!”

„În fața morții martirice omul trebuie să rămână curat, dăruindu-și viața pentru adevăr și veșnicie. Adevărul este incomod lumii, necesită sacrificii materiale, morale și vitale, dar dacă nu-L iubim mai presus de orice, suntem asemenea evreilor care nu L-au primit pe Hristos, dovedindu-se fii ai satanei”.

[1] Predica Pr. Prof. Univ. Dr. Theodoros Zisis, *Despre căderea Constantinopolului și împotriva panereziei ecumenismului*

[2] Pr. Martir Ilarion V Felea, *Temnița Aiud spre Tabor...*, vol. II, p. 238

[3] Patriarch Bartholomew and Russian and Romanian bishops pray in ecumenical service in Rome

[4] Predica Pr. Prof. Univ. Dr. Theodoros Zisis, *Despre căderea Constantinopolului și împotriva panereziei ecumenismului*

[5] Sterghios Sakkos, profesor emerit al Facultății de Teologie din cadrul Universității Aristotelice din Tesalonic,- ianuarie 2012; traducere din elină de monahul Leontie; sursa: <http://aktines.blogspot.com/>)

[6]

<https://ziaristii.com/opinie-papa-francisc-romania-o-vizita-istorica-si-o-palma-pestebrazul-ierarhilor-bor/>

[7] Ioan Ianolide - *Întoarcerea la Hristos. Document pentru o lume nouă*, Ediția a II-a, Editura Bonifaciu, Bacău, 2012, pag. 455